

551. Mélységes mélyből

Martin Luther (1483–1546)
J. S. Bach (1685–1759)

Mély - sé - ges mély - ből - ki - ál - tok Hoz -
Ó, hall - gass meg, ké - rünk, ne hagyj El -
zád ir - gal - mas Is - ten. Ha Te mind -
vesz - ni bú - ne - ink - ben!
azt szám - ba ve - szed, A - mit vé - tet - tünk
el - le - ned, Ki áll - hat meg e - lőt - ted?

2. Nálad nincs is másnak helye, Mint csak az irgalomnak.
Az emberek jótettei Kevésnek bizonyulnak.
Előtted nem kérkedhetünk, Nékünk nincs semmi érdemünk,
Csak kegyelmedből élünk.

3. Én csak az Úrra építék, Nem saját érdememre.
Szívem erős bizodalma Az Istennek kegyelme.
Ígében hirdetteti, Hogy a bűnöst el nem veti:
Én csak őbenne bízom.

4. Ha késik is segítsége, Ha várat is magára,
Nincs kétségem, szava igaz, Ígétét beváltja.
Bízzál, hű népe Istennek! Ti szülőtti Szentlelkének,
Csak várjátok az Urat!

5. Bármily sok is a mi bűnünk, Még több az Úr kegyelme;
Kész ő mindig, hogy a bűnöst Karjával fölemelje.
Ő Izrael hű pásztora, A nyáj az ő tulajdona,
Ő a mi szabadítónk.